EUROPAPARLAMENTET

2004 *2009*

Plenarhandling

17.11.2008 B6-0614/2008

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av kommissionen

i enlighet med artikel 103.2 i arbetsordningen

från Pervenche Berès

för utskottet för ekonomi och valutafrågor

om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

B6-0614/2008

Europaparlamentets resolution om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av kommissionens förslag av den 31 oktober 2008 till rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 332/2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (KOM(2008)0717),

– med beaktande av kommissionens rekommendation av den 31 oktober 2008 till rådets beslut om ömsesidigt bistånd till Ungern och förslaget till rådets beslut om medelfristigt ekonomiskt gemenskapsstöd till Ungern (KOM(2008)0716),

– med beaktande av rådets förordning (EG) nr 332/2002 av den 18 februari 2002 om upprättandet av ett system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans[1] och Europaparlamentets resolution av den 6 september 2001 om medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans[2],

– med beaktande av artiklarna 100 och 119 i EG-fördraget,

– med beaktande av artikel 103.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

A. Kommissionen rekommenderar att Ungern beviljas ett medelfristigt ekonomiskt stöd på högst 6,5 miljarder EUR på grundval av artikel 119 i fördraget, i kombination med ett IMF-arrangemang.

B. En samlad strategi för medelfristigt ekonomiskt stöd för samtliga medlemsstater är att föredra.

C. Följderna av den pågående globala finansiella och ekonomiska krisen ska beaktas.

D. Ekonomierna i de medlemsstater som på senare tid anslutit sig till Europeiska unionen drar inte nytta av fördelarna med att ha en reservvaluta som sin egen.

E. Valutorna i dessa medlemsstater har varit föremål för våldsamma spekulativa angrepp på den senaste tiden och de stora externa obalanser som nu föreligger har huvudsakligen drivits fram av en kraftig expansion av icke-statliga krediter.

F. Det finns ett behov av åtgärder för att ta itu med de specifika problemen i dessa medlemsstaters ekonomier mot bakgrund av den globala finanskrisen och den recession som breder ut sig i Europa.

[1] EGT L 53, 23.2.2002, s. 1.
[2] EGT C 72 E, 21.3.2002, s. 313.

G. Budgetpolitikens handlingsutrymme för att ta itu med stora externa obalanser och förhindra finansiell instabilitet kan vara ganska begränsat med tanke på den nuvarande ekonomiska recession som sprider sig över hela Europeiska unionen.

1. Europaparlamentet anser att medlemsstater utanför euroområdet bör uppmuntras att inom gemenskapen söka efter potentiellt medelfristigt ekonomiskt stöd vid underskott i sina betalningsbalanser innan de söker stöd på internationell nivå.

2. Europaparlamentet anser att den nuvarande situationen är ett ytterligare bevis för eurons relevans när det gäller att skydda medlemsstaterna i euroområdet och uppmanar medlemsstaterna utanför euroområdet att ansluta sig till det så snart som de uppfyller Maastrichtkriterierna.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i detalj analysera på vilket sätt enskilda bankers beteende, genom att de flyttade sina tillgångar från Ungern efter att andra medlemsstater antagit räddningsplaner, har påverkat Ungerns betalningsbalans.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noggrant undersöka de spekulativa angreppen (blankning) mot valutorna i de medlemsstater som anslutit sig på senare tid och vad som skulle kunna göras för att förhindra en drastisk minskning av förtroendet för dessa valutor och de lokala banksystemen.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överlämna resultaten av dessa analyser till Larosière-gruppen och till Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor.

6. Europaparlamentet medger att det är nödvändigt att väsentligt höja taket för det utestående lånebelopp som kan beviljas medlemsstater enligt förordning (EG) nr 332/2002, eftersom antalet medlemsstater som står utanför euroområdet har ökat avsevärt sedan förordningen antogs. Parlamentet betonar att en sådan ökning också skulle förbättra gemenskapens flexibilitet när det gäller att tillmötesgå ytterligare önskemål om medelfristigt ekonomiskt stöd, t.ex. i samband med den pågående globala finanskrisen.

7. Europaparlamentet noterar att det inte skulle uppstå några budgetmässiga följder av en sådan höjning av lånetaket, eftersom lånen skulle lånas upp av kommissionen på finansmarknaderna och de medlemsstatar som får lånen skulle vara tvungna att betala tillbaka dem. Parlamentet betonar att budgetmässiga följder bara skulle kunna uppstå om en medlemsstat inte fullgör sina betalningsskyldigheter.

8. Europaparlamentet påminner om att före Ungerns nuvarande ekonomiska svårigheter hade förordning (EG) nr 332/2002 inte tillämpats sedan den antogs 2002, och att dess föregångare, förordning (EEG) 1969/88[1] om genomförande av den mekanism som föreskrivs i artikel 119 i fördraget, tillämpades två gånger, en gång för Grekland 1991 och en gång för Italien 1993, och att Grekland och Italien till fullo respekterat sina åtaganden gentemot kommissionen.

[1] Rådets förordning (EEG) nr 1969/88 av den 24 juni 1988 om upprättandet av ett enda system för medelfristigt ekonomiskt stöd till medlemsstaters betalningsbalans (EGT L 178, 8.7.1988, s. 1).

9. Europaparlamentet påminner om att det begärde att rådet, på grundval av en rapport från kommissionen och efter att ha hört parlamentet samt efter att Ekonomiska och finansiella kommitténs avgett ett yttrande, vartannat år skulle pröva om det system som upprättats uppfyller de behov som föranledde dess införande. Parlamentet undrar om sådana rapporter upprättats sedan förordning (EG) nr 332/2002 antogs.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska centralbanken, eurogruppen och medlemsstaternas regeringar.